

Romani – întrebări

Capitolul 1

1. Ce este un apostol și în ce împrejurare a fost pus deoparte Pavel ca să vestească Evanghelia?
2. Ce este Evanghelia și unde a fost ea făgăduită în Sfintele Scripturi?
3. De ce scrie Pavel “născut din sămânța lui David” și nu “născut evreu”?
4. Cum dovedește învierea morților faptul că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu?
5. În ce anume constă această lucrare: ”să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile”?
6. Care sunt motivațiile care stau la baza dorinței lui Pavel de a ajunge la Roma? De ce dorește el să vestească Evanghelia unor oameni lăudați pentru credința lor?
7. Cum ar putea Evanghelia să producă un sentiment de rușine?
8. Cum este Evanghelia puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede? Și de ce “întâi a iudeului, apoi a grecului”?
9. Ce este această neprihanire pe care o dă Dumnezeu prin credință și cum duce ea la credință?
10. De ce se mânie Dumnezeu împotriva înădușirii de către oameni a adevărului în nelegiuire? Despre ce adevăr este vorba?
11. Cum se văd însușirile nevăzute ale lui Dumnezeu în creație?
12. De ce preferă oamenii să se dedea la gândiri deșarte în detrimentul slăvirii lui Dumnezeu? Care sunt aceste gândiri deșarte și cum se întunecă inima ca urmare a dedării la ele?
13. În versetul 24 a rămas omul neputincios în fața poftelor inimii prin pierderea ajutorului lui Dumnezeu sau a renunțat Dumnezeu să se mai opună împlinirii poftelor oamenilor?
14. Versetul 26 pare să sugereze că închinarea la idoli l-a făcut pe Dumnezeu să lepede pe om în voia poftelor, pe când versetul 28 pare să indice că motivația ar fi renunțarea omului de a păstra pe Dumnezeu în cunoștință? Care să fie adevărul? Este oare idolatria sursa tuturor relelor?
15. Cum putem păstra pe Dumnezeu în cunoștință?
16. De ce este numită mintea omului blestemată? Cum ar putea o minte blestemată să păstreze pe Dumnezeu în cunoștință?
17. De ce sunt faptele din v.29-31 neîngăduite? Și de unde știu oamenii hotărârea lui Dumnezeu, și anume că cei ce fac astfel de lucruri sunt vrednici de moarte? De ce oamenii nu le pasă de această hotărâre?

Capitolul 2

1. Este 2:1 o dovadă că adevărurile din 1:18-32 se aplică absolut tuturor? Dacă da, de ce Pavel vorbește la persoana a treia în cap.1:18-32 și la persoana a doua în 2:1-6?
2. Cu care adevăr este potrivită judecata lui Dumnezeu?
3. Cum ne îndeamnă bunătatea lui Dumnezeu la pocăință?
4. Care este scăparea în ziua judecății? Pocăința din versetul 5 sau stăruința în bine din versetul 7? Învăță versetul 7 o mântuire prin fapte bune? Argumentați.
5. Cum poți păcătui fără lege? Și dacă o faci, de ce totuși “vei pieri”? Și dacă vei pieri, de ce “fără lege”? Despre ce lege este vorba? De ce doar cei ce au păcătuit având o lege vor fi judecați după lege?
6. Prezintă versetul 13 o posibilitate de mântuire prin împlinirea Legii lui Moise? Argumentați.
7. Ce înseamnă să faci din fire lucrurile Legii? Cine a scris lucrarea Legii în inima omului? Este valabil acest lucru numai pentru Neamuri?
8. De ce folosește Pavel expresia ”Evanghelia mea”? De ce judecata se va face privitor la lucrurile ascunse și ce legătură are aceasta cu afirmațiile de mai sus?
9. De ce vorbește Pavel la persoana a II-a în versetul 17, el însuși fiind iudeu?
10. Ce înseamnă că iudeul are în Lege ”dreptarul cunoștinței depline și al adevărului”?
11. Cum aduce hulă împotriva Numelui lui Dumnezeu între Neamuri asocierea dintre propăvăduirea și călcarea Legii de către iudei?
12. Cu ce era tăierea împrejur de folos dacă iudeul împlinea Legea? Și în ce fel prin călcarea Legii tăierea împrejur ajungea netăiere împrejur?
13. Cum își scotea lauda de la oameni iudeul “pe dinafară”, respectiv lauda de la Dumnezeu, iar iudeul “pe dinlăuntru”?

Capitolul 3

1. De ce Pavel dorește să arate întâietatea iudeului? Este vorba aici de iudeul “pe dinafară”?
2. Cum îi face pe iudei mari faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu?
3. În ce fel credincioșia lui Dumnezeu nu este nimicită de necredința unora dintre iudei?
4. Ce legătură este între versetul 3 și versetul 4? Cum implică împlinirea profeției că toți oamenii vor fi găsiți mincinoși iar Dumnezeu adevărat, faptul că Dumnezeu va ieși biruitor la judecată? Cine îl va judeca pe Dumnezeu? Unde se găsește această profeție?
5. Cum se face că nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu? De ce Pavel schimbă exprimarea în acest moment de la persoana a treia la persoana a doua?
6. Cum ar putea fi acuzat Dumnezeu de nedreptate în urma afirmației de la începutul

versetului 5 și cum rezolvă versetul 6 presupusa acuzație?

7. Cine sunt acești “noi” din versetul 8 și ce anume din afirmațiile acestora putea fi speculat de acești “unii”? Cine ar putea fi acești “unii” și care să fie osânda lor dreaptă?

8. Cine sunt acești “noi” din versetul 9? Dar acești “ei”? Unde a dovedit Pavel că iudeii și grecii sunt sub păcat? Ce înseamnă să fii sub păcat?

9. Ce înseamnă să fii neprihanit? Dar să ai pricepere? Dar să cauți cu tot dinadinsul pe Dumnezeu?

10. De ce se spune că nu este niciunul care să facă binele? Oare n-am văzut în jurul nostru nici o faptă bună niciodată?

11. De ce citează Pavel în sprijinul afirmațiilor sale din aceste texte și nu din altele?

12. Cum anume ceea ce spune Legea celor ce sunt sub Lege face ca toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu?

13. Cum ar putea cineva să încerce să fie socotit neprihănit prin faptele Legii?

14. Ce înseamnă “cunoștința deplină a păcatului” care vine prin Lege? Și de ce acest lucru face ca nimeni să nu poată fi socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu?

15. Cum poate să dea Dumnezeu o neprihănire? Și cum ea este dată “fără lege” dacă Legea și proorocii mărturisesc despre ea?

16. Ce înseamnă faptul că toți oamenii sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu din pricina păcatului? Și ce legătură are acest lucru cu faptul că neprihănirea care vine prin credința în Isus Hristos este dată de Dumnezeu tuturor, fără nici o deosebire?

17. Cine sunt cei “socotiți neprihăniți” din versetul 24: “toți” din versetul 23 sau “toți” din versetul 22?

18. Cum ar fi putut să se ofere o plată pentru a fi socotit neprihănit?

19. Ce este harul? Dacă harul exclude plata, de ce a fost nevoie de o răscumpărare? Nu este oare răscumpărarea tot o plată?

20. Cum își arată Dumnezeu neprihănirea prin faptul că a rânduit dinainte pe Hristos ca jertfă de ispășire? Și de ce jertfa este prin credință? Și a cui credință?

21. Când a fost vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu? Ale cui au fost păcatele din acea vreme și cum se face că au fost trecute cu vederea?

22. Versetul 26 lasă să se înțeleagă că Dumnezeu a avut de rezolvat o problemă legată de propria Lui neprihănire prin faptul că urmărea să socotească neprihănit pe om. Care ar fi problema și cum a fost ea rezolvată?

23. De ce apare în text o întrebare legată de o pricină de laudă? Despre ce laudă este vorba și cum “s-a dus”? Este oare pricina de laudă o problemă atât de importantă?

24. Ce este “legea credinței” și de ce îndepărtează ea pricina de laudă? De ce este ea comparată cu “legea faptelor”? Ce este “legea faptelor”?

25. Cine sunt acești “noi” din versetul 28? Și de ce acești “noi” doresc să excludă faptele Legii din ecuația dobândirii neprihănirii?

26. De ce este unicitatea lui Dumnezeu o dovadă privind alegerea unei unice soluții la problema neprihănirii oamenilor?

27. De ce autorul epistolei dorește să asigure că nu desființează prin credință Legea? Dacă Legea nu s-a desființat, este ea încă valabilă? Argumentați. Cum se întărește Legea prin credință? Sunt acești “noi” din versetul 31 aceiași cu cei din versetul 28?

Capitolul 4

1. De ce este dat aici exemplul lui Avraam? Despre ce fapte este vorba în versetul 2? A fost Avraam socotit neprihănit prin ele? Dacă da, a fost acest lucru realizat prin puterea lui? Dacă da, de ce nu se poate lăuda înaintea lui Dumnezeu? Totuși, Pavel afirmă că dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude. Dacă nu înaintea lui Dumnezeu, atunci înaintea cui?
2. De ce faptul că Avraam a fost socotit neprihănit prin credință face ca el să nu se poată lăuda înaintea lui Dumnezeu? Oare credința nu se poate considera o pricină de laudă? Argumentați.
3. Ce anume este exemplificat în versetele 4-6? Cine este cel care lucrează și i se datorează o plată și cine este cel ce nu lucrează, dar crede? Cum poate un Dumnezeu sfânt și drept să socotească pe păcătos neprihănit?
4. De ce este adus aici exemplul lui David și care este contextul în care el a rostit cuvintele din versetele 7-8?
5. Când a fost Avraam socotit neprihănit? De ce tăierea împrejur este descrisă ca o pecete a neprihănirii primite prin credință și ce scop avea acest semn?
6. Ce urmări ar trebui să aibă adevărul că unii dintre neamuri pot avea pe Avraam ca tată, iar unii dintre evrei, nu? Cum știu neamurile că au în Avraam un exemplu de urmat în ceea ce privește neprihănirea socotită prin credință?
7. Când a fost făcută făgăduința lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea? Despre ce “lume” este vorba? De ce era necesar să fie un “temei” pentru această făgăduință?
8. De ce este credința zadarnică pentru cei ce se țin de Lege în vederea moștenirii? Și de ce este făgăduința nimicită în acest caz?
9. De ce aduce Legea mânie? Ce înseamnă în acest context faptul că “unde nu este o lege, acolo nu este nici o călcare de lege”?
10. Cum asigură moștenirea prin credință rezolvarea prin har și cum garantează ea făgăduința pentru întreaga “sămânță” a lui Avraam?
11. Cine corespunde descrierii “sămânța lui Avraam”? Putem descrie așa pe membrii Bisericii locale? Ce înseamnă să ai “credința lui Avraam”?
12. Este Avraam tatăl “tuturor”, al “multor neamuri”, “al seminței”, al celor credincioși în felul său, sau al celor ce cred în învierea lui Isus, Domnul?
13. Cum s-ar putea defini credința lui Avraam din versetele 17-21? Are credința creștină aceleași caracteristici?
14. De ce lui Avraam credința ”i-a fost socotită”, iar nouă ”ne va fi socotită” (neprihănire)?
15. Poate că ne-am fi așteptat ca în versetul 25 să se scrie că am fost socotiți neprihăniți pentru că Isus a înviat. De ce Pavel scrie că *“a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți”*?
16. Pot fi socotite versetele 24-25 un rezumat al Evangheliei? Dacă da, care i-a fost “Evanghelia” lui Avraam?

Capitolul 5

1. De ce în 5:1 scrie “*suntem socotiți neprihăniți prin credință*” iar în 4:24 , “*credința ne va fi socotită*”? Avem pace cu Dumnezeu ca urmare a faptului că suntem socotiți neprihăniți prin credință sau datorită lui Isus Hristos?
2. Cum ne putem bucura în nădejde? Oare nu se definește nădejdea ca un lucru nesigur? Cum poate necazul să ne aducă nădejde?
3. Cum se demonstrează faptul că nădejdea nu înșală, apelând la dragostea lui Dumnezeu și la darea Duhului Sfânt?
4. Ce înseamnă că eram fără putere și ce putere avem acum?
5. De ce arătarea dragostei lui Dumnezeu și faptul că suntem socotiți neprihăniți și avem pace prin sângele lui Isus Hristos ne dau certitudinea mântuirii viitoare și bucuria în Domnul? Cum ne putem bucura în Dumnezeu?
6. Unde se leagă afirmația din versetul 12 de ceea ce s-a afirmat mai înainte în epistolă?
7. De ce se afirmă că “*a intrat păcatul și moartea în lume*”? Au păcatul și moartea existență în sine? Ce este această “lume”?
8. De ce au murit oamenii în trecut? Din pricina păcatului personal sau din pricina păcatului lui Adam? De ce pasajul dintre versetele 12 și 18 este pus între paranteze?
9. Dacă păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege, iar Adam a murit pentru păcatul lui (în cazul lui a fost călcată o poruncă) - de ce totuși au murit cei care au trăit înainte de darea Legii lui Moise (care nici nu aveau o lege și nici nu făcuseră același păcat ca Adam)?
10. De ce este asemănat Adam cu Isus Hristos? Și în ce constă deosebirea dintre efectele acțiunilor lor?
11. Cum se înmulțește greșeala datorită Legii? Și dacă Legea a venit ca să se înmulțească greșeala, a urmărit Dumnezeu înmulțirea păcatului în lume? Cum s-a înmulțit harul acolo unde s-a înmulțit păcatul?
12. Când a stăpânit păcatul și de când a început să stăpânească harul? Ce înseamnă aici “a stăpâni”?

Capitolul 6

1. Care este rațiunea din spatele întrebării din versetul 1?
2. Poate că ne-am fi așteptat ca în versetul 2 Pavel să le închidă gura presupușilor (sau realilor) acuzatori spunând ceva de genul “dacă păcătuim mereu, harul nu se va înmulți”. Care este explicația felului său de a argumenta?
3. Care este legătura dintre botezul nostru și moartea lui Isus Hristos? Dar între învierea Lui și viața nouă? Ce este această “viață nouă”?
4. Cine este “omul nostru cel vechi” și când a fost el răstignit împreună cu Hristos? Ce este trupul păcatului și care este puterea lui care ne înrobea?

5. Cum anume izbăvește de păcat moartea? Până la urmă, cine a murit pentru păcatele noastre? Noi înșine, Isus Hristos, sau împreună?
6. De unde știm că Hristosul înviat nu mai moare și cum dovedește acest lucru adevărul afirmației din versetul 8?
7. Cum poate un îndemn “pasiv”-”*socotiți-vă morți față de păcat*”- să conducă la aplicații “active”cum ar fi -“*să nu mai ascultați de poftele lui*”-?
8. După ce “*trupul păcatului a fost dezbrăcat de puterea lui*”, de ce mai există posibilitatea ca “*trupul nostru muritor*” să aibă pofte și păcatul să domnească în el? Mai concret, ce anume ne îndeamnă Pavel să facem în versetul 13?
9. Ce înseamnă a fi sub Lege? Dar sub Har? De ce a fi sub har împiedică “stăpânirea” păcatului? De ce revine autorul epistolei la o afirmație “pasivă” după ce în versetul 13 părea că totul depinde de efortul nostru?
10. Cum se leagă întrebarea din versetul 15 de afirmația din versetul 14? Dar răspunsul din versetul 16 de întrebarea din versetul 15?
11. De ce mulțumește Pavel lui Dumnezeu pentru ascultarea oamenilor? Și cum poți să “te faci” rob al neprihănirii prin faptul că “ai fost” izbăvit de sub păcat?
12. Cum anume se argumentează (acesta de mai sus ?) apelând la neputința firii pământești? Ce este “firea pământească”? De ce repetă aici Pavel îndemnul din versetul 13?
13. Care sunt deosebirile practice dintre cele două ipostaze descrise în versetele 20-22?
14. Dacă s-ar părea ca omul să de ales între două posibilități: (**te dai rob** păcatului – rodul va fi : **fărădelegea**, care are ca sfârșit **moartea** sau **te dai rob** lui Dumnezeu -iar rodul va fi: **sfîntirea**, care are ca sfârșit **viața veșnică**), de ce se afirmă în finalul capitolului 6 că moartea este o plată, iar viața veșnică un dar fără plată? Unde este harul?

Capitolul 7

1. De ce lege este vorba în versetul 1 și cum se face că ascultătorii o cunoșteau? Ce înseamnă că Legea are stăpânire asupra omului?
2. Unde anume se precizează în Lege că femeia măritată este legată de bărbatul ei câtă vreme trăiește el?
3. În ce fel am murit noi în ce privește Legea prin trupul lui Hristos? Și dacă am murit “ca să fim ai altuia”, cui anume am aparținut noi mai înainte?
4. Ce înseamnă că înainte “trăiam sub firea noastră pământească”? Până la urmă, de cine eram stăpâniți: de Lege sau de firea pământească?
5. Ce sunt “patimile păcatului”? Cum “ațâță” Legea patimile păcatelor? Cum lucrează patimile păcatelor în măduarele noastre? Cum ne face această lucrare să aducem roade pentru moarte? Ce sunt aceste roade? Oare nu suntem noi vinovați de ele? De ce pare textul să dea vina pe Lege și pe patimile păcatelor?
6. Cum ne ținea Legea robi? Ce înseamnă să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou? Ce este “vechea slovă”? Reprezintă ea un “duh vechi”? De ce?

7. Unde anume în învățătura prezentată până acum de Pavel s-ar fi putut da impresia că Legea este ceva păcătos? Și cum rezolvă răspunsul apostolului presupusa acuzație?

8. De ce schimbă Pavel persoana în versetul 7 și despre cine începe el să vorbească în următoarele versete? Ce înseamnă că am cunoscut păcatul (ex. pofta) prin Lege? Oare oamenii n-au păcătuț (ex. poftit) înainte de Lege?

9. Ce anume este indicat în versetele 7-13 prin expresia “păcatul”? Are păcatul existență în sine? Cum a luat el prilejul? Cum a făcut păcatul să se nască pofta în mine prin poruncă ?

10. Cum este păcatul mort fără Lege și cum a înviat el la darea poruncii? În ce fel trăiam când eram fără Lege și cum am murit când a venit porunca? Ce este aceasta poruncă?

11. În ce fel trebuia porunca să-mi dea viață și în ce fel mi-a pricinuit moartea? Cum m-a amăgit păcatul prin ea?

12. Cum știu că Legea este sfântă și că porunca este sfântă, dreaptă și bună? Cum se sluțea păcatul de aceeași poruncă ca să-mi dea moartea și cum iese el la iveală ca păcat prin aceasta?

13. Este acest “eu” din versetele 14-25 același cu cel din versetele 7-13? De ce? Ce înseamnă că Legea este duhovnicească? Dar că eu sunt pământesc? Cine m-a vândut rob păcatului și ce înseamnă acest lucru?

14. Introduce afirmația din versetul 15 o problemă de neștiință sau de lipsă de putere? De ce?

15. Ce anume aș vrea să fac dar nu pot, și ce anume fac și urăsc? Cum dovedește această situație că Legea este bună?

16. Este “păcatul” din versetul 17 același cu cel din versetele 7-13? De ce? Cum a ajuns păcatul să locuiască în mine și cum mă face el să fac ce nu vreau?

17. Ce este descris în versetul 18 prin “firea pământească”? Cum a ajuns ea să locuiască în mine? Și cum anume faptul că am voința să fac binele dar nu și puterea dovedește că nimic bun nu locuiește în firea mea pământească? Poate exista ceva bun în mine, dar care nu locuiește în firea mea pământească? Dacă da, ce anume?

18. Are orice om în el “legea” de care vorbește Pavel în versetul 21? Argumentați.

19. Cine este “omul dinlăuntru” din versetul 22? Cum primește mintea mea Legea și care este această Lege? Care este legea care se luptă în mădulele mele și mă ține rob? Ce sunt aceste mădule? Este oare mintea mea bună și mădulele rele? Ce este legea păcatului din mădulele mele și cum a ajuns ea acolo?

20. La ce se referă Pavel cu expresia “trup de moarte” și de ce pare să pună propria lui nenorocire pe seama acestui trup? Pentru ce mulțumește el lui Dumnezeu prin Isus Hristos?

21. Poți sluji și legii lui Dumnezeu și legii păcatului? Care este explicația deosebirii de atitudine dintre minte și firea pământească și cum pot ele coexista în aceeași persoană?

Capitolul 8

1. Ce înseamnă să fii în Hristos Isus și de ce nu este nici o osândire în acest caz?

2. Despre cine vorbește apostolul în versetul 2 când spune “m-a izbăvit”? Ce este Legea Duhului de viață în Hristos Isus? Dar Legea păcatului și a morții? Cum anume m-a izbăvit Legea Duhului de viață de Legea păcatului și a morții?

3. Despre ce Lege este vorba în versetul 3? De ce firea pământească face ca Legea să fie fără putere? De ce trebuia ca Dumnezeu să “osândească păcatul” și care este acest păcat? De ce a fost păcatul osândit în firea pământească și nu altundeva, și cum s-a făcut acest lucru prin trimiterea Fiului Său?
4. De ce a trebuit Fiul să vină într-o fire “asemănătoare cu a păcatului”? Ce este “firea păcatului”? Care este deosebirea dintre firea în care a venit Fiul și cea a păcatului?
5. Care este porunca Legii și este ea împlinită în noi? Cine sunt acești “noi” care trăiesc după îndemnul Duhului? Care sunt îndemnul Duhului și care sunt îndemnul firii pământești? De ce porunca Legii este împlinită numai în cei ce trăiesc după îndemnul Duhului? Cum se face deosebirea între cei ce trăiesc după îndemnul Duhului și cei ce trăiesc după îndemnul firii?
6. Ce înseamnă să umblăm după lucrurile firii pământești? Dar după cele ale Duhului? Ce înseamnă că rezultatul este moarte în primul caz, respectiv viață și pace în cel de-al doilea?
7. De ce umblarea după lucrurile firii nu se supune și nici nu poate să se supună Legii lui Dumnezeu? Despre ce Lege este vorba?
8. Ce înseamnă să fii pământești și de ce nu poți să plăci lui Dumnezeu în această situație? Ce înseamnă să fii duhovnicești?
9. Cine locuiește în cei duhovnicești: Duhul lui Dumnezeu, Duhul lui Hristos sau Hristos? Ce înseamnă practic acest lucru? De ce numai cei ce au Duhul lui Hristos sunt ai Lui?
10. De ce trupul nostru este supus morții dacă Hristos este în noi? Ce înseamnă aici “a fi supus”? De ce nu spune Pavel că “va fi supus”? Și de ce “din pricina păcatului”? Oare nu a fost păcatul iertat pentru cei ce sunt în Hristos?
11. Ce înseamnă că duhul nostru este viu? Și de ce din pricina neprihănirii? Și care neprihănire?
12. De ce trupurile muritoare vor fi înviat din pricina Duhului care locuiește în ele? Și cum se argumentează acest lucru folosind învierea lui Hristos din morți?
13. Ce înseamnă că nu mai datorăm nimic firii pământești? Cum putem să facem să moară faptele trupului, prin Duhul? Care sunt faptele trupului și de ce sunt numite în acest fel?
14. Ce înseamnă să fii călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și cum știm că suntem? Cum adevărește Duhul împreună cu duhul nostru că suntem?
15. Ce înseamnă că suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos? Cum anume suferim noi împreună cu El?
16. Ce rost are o comparație între suferința noastră de acum și slava viitoare?
17. Ce este “firea” din versetul 19? Cum poate ea să aștepte cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu? Ce este această “descoperire” și când se va produce? Ce înseamnă că firea a fost supusă deșertăciunii și din ce pricină s-a întâmplat acest lucru?
18. De ce soarta firii este legată de cea a slobozeniei slavei copiilor lui Dumnezeu? Ce înseamnă că firea suspină și suferă durerile nașterii?
19. De ce suspinăm în noi și ce înseamnă această înfiere și răscumpărare a trupului? De ce numai a trupului? Ce înseamnă că am fost mântuiți în nădejdea aceasta?
20. Care este slăbiciunea în care ne ajută Duhul? Cum mijlocește El pentru noi cu suspine negrăite? Ce legătură este între cercetarea inimilor, năzuința Duhului și voia lui Dumnezeu?
21. De unde știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu? Ce înseamnă că cei ce iubesc pe Dumnezeu au fost chemați după planul Său? Oare nu este iubirea

de Dumnezeu în puterea omului iar chemarea decizia lui Dumnezeu? Este planul Său descris în versetele 29-30?

22. Cine sunt aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte? Și cum “i-a cunoscut”? Cum putea Dumnezeu să “hotărască mai dinainte” ca cineva să fie “asemenea chipului Fiului

Său”? Oare nu depindea acest lucru de ei înșiși? Ce înseamnă să fii “asemenea chipului Fiului Său”? Este “hotărârea mai dinainte” bazată pe “cunoașterea mai dinainte”, pe “chemarea după planul Său”, pe “iubirea de Dumnezeu” sau pe alt motiv?

23. Ce anume de argumentează cu afirmația “pentru ca El să fie cel întâi nascut dintre cei mulți”?

24. Când s-a petrecut chemarea celor hotărâți? Când au fost socotiți neprihăniți cei chemați? Când au fost proslăviți cei socotiți neprihăniți? Oare nu sunt lucruri care (cel puțin în cazul unora), se vor petrece parțial sau total în viitor?

25. Ce amume se dovedește prin afirmațiile din versetele 28-30? Care este presupusa teamă căreia i se adresează afirmația din versetul 31?

26. Poate fi pâra sau osânda ridicată de cineva un motiv real de îngrijorare? De ce? Care sunt argumentele aduse de apostolul Pavel? Ce spune despre Dumnezeu faptul că nu a cruțat nici chiar pe Fiul Său pentru noi? Poate expresia “aleșii lui Dumnezeu” să fie un prilej de liniște în îngrijorări? De ce nu se spune “cei ce au ales pe Dumnezeu”?

27. Ce înseamnă că nici una din situațiile, lucrurile sau ființele numite în versetele 35-39 nu ne pot despărți de dragostea Dumnezeu care este în Hristos? Și de ce nu vor putea reuși? De descrie Pavel dragostea lui Dumnezeu ca fiind “în Hristos”?

28. Ce se argumentează prin citatul din versetul 36? Care sunt aceste lucruri în care suntem mai mult decât biruitori? De ce “mai mult” și de ce “prin Acela care ne-a iubit”?

Romani 9

1. Este moral să îți dorești să fii tu însuși anatema pentru mântuirea rudelor tale trupești? Cum de a ajuns Pavel să experimenteze o astfel de dorință?

2. Din ce pricină începe Pavel să vorbească despre poporul Său Israel? Capitolele 9-11 fac și ele parte din doctrinele esențiale ale Evangheliei?

3. Ce înseamnă că nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel?

4. În versetul 11 ni se vorbește de o alegere făcută de Dumnezeu. Este vorba despre o alegere absolut suverană sau ține cont și de un posibil liber arbitru al ființei umane? Iar alegerea este cu privire la ce?

5. În ce sens Dumnezeu l-a iubit pe Iacov și l-a urât pe Esau? Analizați contextul din Maleahi
1. Este vorba despre personajele din Genesa sau despre popoarele care au ieșit din ele?

6. Versetele 14-20 sunt versetele cele mai des citate de cei care susțin teoria predestinării în ce privește mântuirea, adică a celor ce spun că mântuirea individului se realizează în urma unei alegeri absolut suverane a lui Dumnezeu fără nici o participare a vreunei alegeri libere din partea omului. Este susținută această teorie de aceste versete? Dar de contextul mai larg al Scripturii? Dacă aceste versete nu s-ar referi la predestinarea pentru mântuire, la ce altceva s-ar putea referi?

7. Încercați să descoperiți semnificația următorilor termeni: vase de cinste, de ocară, vase ale mâniai, ale îndurării?

8. Ultime versete din Romani 9 (24-33) abordează problematica alegerii Neamurilor și a poticnirii lui Israel. Cum se leagă această temă de prima parte a capitolului 9?
9. Ultimile versete din Romani 9 abundă cu citate din cartea Isaia. Încercați să înțelegeți aceste versete în contextul lor inițial din cartea Isaia și să descoperiți logica după care Pavel le interpretează astfel.

Romani 10

1. În ce sens Hristos este sfârșitul Legii? La ce Lege se referă aici: la Vechiul Legământ sau la robia Legii pentru cel nenăscut din nou?
2. Unde anume vorbește Moise despre neprihănirea pe care o dă Legea? Are Moise o altă învățătură despre îndreptățire decât Pavel?
3. Analizați citatele din Deuteronom din v.6-8. Nu vi se pare că Pavel speculează vorbind aici despre pogorârea și învierea lui Hristos și despre mântuirea prin credință? Pe ce bază face el astfel de interpretări?
4. Pentru mântuire nu este suficientă doar credința din inimă? De mai este nevoie și de mărturisirea cu gura?
5. Ce legătură are pasajul despre propovăduire (14-17) cu prima parte a capitolului?
6. Ce se întâmplă cu cei ce mor fără să fi auzit de Isus Hristos? Există astfel de oameni?
7. Cum comentați v.18: în ce sens au auzit ei? La cine se referă, ce au auzit, și dacă totuși au auzit, de ce mai este nevoie de propovăduitori?
8. Care este lucrul pe care Israel l-a știut (v.19)?

Romani 11

1. Analizați sintagma din v. 1 „poporul Său”. La ce popor se referă?
2. Alegerea prin har și nu prin fapte exclude liberul arbitru al omului?
3. De ce este important ca Pavel să lămurească aici misterul rămășiței lui Israel?
4. Pe ce bază le-a dat Domnul un duh de adormire? Analizați citatele lui Pavel în contextul lor din Vechiul Testament.
5. Israel prin poticnirea sa, oare nu a căzut din grația lui Dumnezeu? De ce ne spune atunci Pavel că ei nu s-au poticnit ca să cadă?
6. Cum adică prin alunecarea lui Israel s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor? Fără această alunecare, Neamurile nu ar fi putut fi mântuite? La ce se referă Pavel prin termenul de alunecare?
7. Pavel ne spune că primirea lui Israel va fi viață din morți. La ce se referă el prin această expresie?
8. Pavel ne spune că unele ramuri au fost tăiate din măslini. La cine se referă, ce semnificație are tăierea din măslin și care au fost cauzele acestei tăieri?
9. Tăierea din măslin se referă la lepădarea din relația cu Dumnezeu sau la o lepădare din funcție?

10. Cine reprezintă măslinul sălbatic?
11. Posibilitatea realtoirii poate reprezenta un argument pentru susținerea teoriei că cel căzut de la credință poate fi totuși recuperat?
12. Ce înseamnă numărul deplin al Neamurilor?
13. De ce vrăjmașia evreilor pentru Evaghelie era spre binele destinatarilor epistolei? În ce sens, prin neascultarea lor, ei au căpătat îndurare?
14. Ce înseamnă „a închis pe toți oamenii în neascultare”? este moral să facă Dumnezeu așa ceva?
15. Care este tema centrală din Romani 9-11? Reprezintă ea o doctrină esențială a Evangheliei?

Romani 12

1. Cum anume ne motivează îndurarea lui Dumnezeu să ne aducem trupurile ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu?
2. Ce înseamnă în mod concret să ne aducem trupurile noastre ca jertfă lui Dumnezeu?
3. Cum poți ajunge și cum poți ști că ai o părere cumpătată despre sine? Cum ați defini părerea cumpătată despre sine?
4. Cum ați defini conceptul de „măsură de credință”? Pe ce criterii a împărțit Dumnezeu măsura de credință?
5. Este măsura de credință același lucru cu darul spiritual? Pe ce criterii împarte Domnul darurile spirituale?
6. Tu ce dar spiritual ai? Cum poate cineva să își descopere darul?
7. Ce înseamnă a întrebuința darul după măsura credinței lui? Măsura de credință este un dat, sau ceva care poate fi micșorat sau mărit?
8. Există vreo înlănțuire logică între îndemnul punctuale înșiruite de Pavel în versetele 9-16? Care credeți că ar fi tema unificatoare a pasajului?
9. Dacă cineva plânge, și în același timp cineva se bucură, ce faci? Poți plânge și te poți bucura în același timp?
10. Care este semnificația expresiei: „*vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui*”?
11. Cum și când se va răzbuna mânia lui Dumnezeu?
12. În lumina pasajului 17-21, cum ar trebui să mă comport în următoarele situații concrete?
 - Cineva îmi fură portofelul în tramvai și eu văd lucrul acesta.
 - Cineva mă înșeală în afaceri cu o sumă foarte mare, dar eu am dovezi și pot să îl dau în judecată.
 - Mă plimb cu copilul pe stradă și cineva îl atacă pentru a-l bate.
 - Sunt chemat pe front pentru a-mi apăra țara?
13. Care este înlănțuirea logică dintre cele trei pasaje din Romani 12?

Romani 13

- 1.Cum ați descrie supunerea față de stăpânire, cât și împotrivirea față de aceasta?
- 2.care sunt argumentele folosite de Pavel pentru a ne motiva să fim supuși stăpânirilor?
- 3.Pavel ne promite: „*Fă binele și vei avea laudă de la ea.*” Nu este Pavel cam idealist și irealist? Ce laude au primit martirii creștini de exemplu?
- 4.Pavel afirmă: „*El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău.*” Cum ați defini și descrie „binele” din această afirmație?
- 5.Care sunt argumentele folosite de Pavel pentru a-i motiva pe destinatari să plătească birurile?
- 6.Dacă nu plătim toate taxele la stat, este acest lucru un păcat?
- 7.Chiar dacă statul este nedrept, tot trebuie să plătesc taxele?
- 8.Oare trebuie plătite absolut toate taxele impuse de stat?
- 9.Există limite în supunerea față de stăpânire?
- 10.Cum să interpretez în lumina acestui pasaj următoarele situații:
 - Nu îmi trec tot salariul pe cartea de muncă.
 - Pentru a nu da faliment, nu declar la stat tot profitul din firma mea.
 - Închiriez un apartament fără a face contract și deci fără a plăti taxa la stat.
 - Este o taxă separată pentru promovarea homosexualității în societate.
 - Conduc cu o viteză mai mare decât cea legală.
 - Dau un dar doctorului pentru a fi sigur că îmi va opera cum trebuie copilul.
- 11.De ce revine Pavel la tema dragostei după pasajul cu taxele?
- 12.Ce înseamnă să te îmbraci În Domnul Isus Hristos, și ce înseamnă să porți de grijă firi pământești?
- 13.Care ar fi legătura logică dintre cele trei pasaje din Romani 13?

Romani 14:1-15:13

- 1.Cum l-ați caracteriza pe cel slab în credință în contextul acestui pasaj? Dar pe cel tare?
- 2.Cum ați descrie un frate tare și unul slab în contextul zilelor noastre?
- 3.Care este principalul pericol cu care se confruntă cel slab în relația cu cel tare? Dar invers?
- 4.Ce înseamnă să fii o pricină de poticnire sau un prilej de păcătuire pentru fratele tău? Puteți da un exemplu relevant pentru contextul lor și unul relevant zilelor noastre?
- 5.Când anume libertățile cuiva devin pricină de păcătuire pentru altcineva?
- 6.În lumina acestui pasaj, este corect să afirmăm că trebuie ca cel credincios să renunțe la libertățile lui pentru a nu fi o pricină de poticnire pentru frații cu alte încredințări? Oare Biserica Neemia, prin libertățile sale culturale, nu poate fi o pricină de păcătuire pentru frații din alte Biserici?

- 7.Cum se poate osândi cineva în ceva ce găsește bine?
- 8.Din ce pricină tot ce nu vine din încredințare este păcat?
- 9.Puteți descrie în mod concret ce înseamnă ca cel tare să rabde slăbiciunile celui slab? Cel slab are și el vreo responsabilitate față de cel tare?
- 10.Ce înseamnă să nu îți plăci ție însuși și cum a realizat Hristos acest lucru?
- 11.Există vreun pericol pentru cel slab dacă el persistă în slăbiciunea lui?
- 12.De ce credeți că imediat după pasajul care tratează relația dintre cel tare și cel slab, urmează pasajul despre Hristos , slujitor al tăierii împrejur (15:8-13)?
- 13.Ce înseamnă că Hristos a fos slujitor al tăierii împrejur?

Romani 15:14-16:27

- 1.Dacă destinarii știau deja învățăturile Evangheliei, de ce le-a mai citit Pavel această epistolă?
- 2.Ce înseamnă să te lauzi în Domnul Isus? Ce ar însemna să te lauzi în firea pământească?
- 3.Cum interpretați expresia „*fie prin puterea Duhului Sfânt*” din 15:19? Oare puterea Duhului Sfânt nu este ceva prezent în toate acțiunile credinței?
- 4.De ce nu dorea Pavel să zidească pe temelia pusă de altul?
- 5.Epistola către Romani este unică prin mărimea încheierii și printr-o listă așa de mare de saluturi? De ce credeți că abordează așa Pavel sfârșitul epistolei?
- 6.Referirea la diaconița Fivi poate fi considerat un argument care să susțină dreptul femeii de a avea funcții de conducere? Are sau nu femeia în Biserică dreptul de a ocupa poziții de conducere?
- 7.Ce înseamnă să fii prost în ce privește răul?
- 8.Care este taina ascunsă de veacuri? Cum a fost ea descoperită?
- 9.Cum comentați expresia: „*Dumnezeu care este singur înțelept*”?